

Sygn. akt VIII C 1034/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. O.

przeciwko B. P. A.

o zasądzenie

z urzędu

w przedmiocie zwrotu pozwu w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń

na podstawie art. 505²⁴ k.p.c., art. 4 ust. 4 Rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. i art. 79 ust. 1b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

postanawia:

1. zwrócić pozew, wobec braku zdolności sądowej pozwanego;
2. zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Ł. na rzecz powódki kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, obniżonej o kwotę równą opłacie minimalnej, uiszczonej przez powódkę w dniu 1 października 2020 roku.

Sygn. akt VIII C 1034/20

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 3 grudnia 2020 roku

W dniu 6 października 2020 roku powódka O. O., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wystąpiła przeciwko pozwanemu B. P. A. z siedzibą w F. z pozwem o zapłatę, wnosząc o rozpoznanie sprawy w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 505²¹ § 1 k.p.c. Sąd rozpoznaje sprawę w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń, jeżeli są spełnione warunki określone w przepisach rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (Dz.Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 861/2007". W myśl zaś art. 505²⁴ k.p.c., jeżeli przepisy rozporządzenia nr 861/2007 stanowią, że pozew powinien zostać zwrócony, sąd wydaje postanowienie.

Drugi z przytoczonych przepisów pozostaje w związku z art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 861/2007, który stanowi, że w przypadku gdy powództwo jest oczywiście bezzasadne lub niedopuszczalne lub powód nie uzupełni lub nie skoryguje danych zawartych w formularzu pozwu w określonym terminie, pozew zostaje zwrócony. Jak podnosi się w doktrynie, oficjalny tekst przedmiotowego rozporządzenia został wadliwie przetłumaczony, najprawdopodobniej z języka angielskiego, którego tekst zawiera sformułowanie wieloznaczne (the application shall be dismissed). Teksty niemiecki i francuski zawierają bardziej jednoznaczne określenia wskazujące na odrzucenie pozwu (so wird die K.- bzw. abgewiesen, la demande est rejetée). Należy dodać, że tekst formularza B – wezwanie sądu lub trybunału do uzupełnienia lub skorygowania formularza pozwu, stanowiącego załącznik II do rozporządzenia nr 861/2007, zawiera pouczenie, że skutkiem nieuzupełnienia lub nieskorygowania pozwu będzie odrzucenie go przez sąd. Wobec powyższego „zwrot pozwu w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń” na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia jest specyficzną dla tego postępowania decyzją procesową sądu, nieznaną odpowiednika w systematyce orzeczeń sądu w postępowaniu rozpoznawczym unormowanym w kodeksie postępowania cywilnego. Decyzja ta jest hybrydalna i obejmuje zarówno oddalenie pozwu, jak i jego odrzucenie lub zwrot w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego. Skutki prawne, jakie wywoła to orzeczenie, będą podlegały ocenie na podstawie zasad określonych w prawie krajowym. Skutki te będą zróżnicowane zależnie od tego, co stanowiło rzeczywisty powód „zwrócenia” pozwu (por. m.in. Jakubecki Andrzej (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz aktualizowany. Tom I. Art. 1-729, Lex/el. 2019; T. Szanciło (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Komentarz. Art. 1–505³⁹. Tom I, Warszawa 2019). W dalszej kolejności przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd odrzuci pozew jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie. Wreszcie przytoczyć należy treść przepisów art. 64 § 1 k.p.c. i art. 67 § 1 k.p.c., w myśl których, każda osoba fizyczna i prawna ma zdolność występowania w procesie jako strona (zdolność sądowa), przy czym osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 64 § 1¹, dokonują czynności procesowych przez swoje organy albo przez osoby uprawnione do działania w ich imieniu. Zdolność sądowa osoby prawnej powstaje przy tym z chwilą uzyskania przez nią osobowości prawnej.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy podnieść należy, że powódka, jako pozwanego wskazała włoską linię lotniczą B. P. A.. Z treści pozwu oraz załączonych do niego dokumentów nie wynika jednak w żaden sposób, jaką podmiotowość prawną posiada rzeczony pozwany. Nie wiadomo czy jest to spółka, a jeśli tak, jakiego rodzaju, czy i w jakim rejestrze została zarejestrowana, czy posiada organy uprawnione do działania w swoim imieniu, czy w ogóle jest to podmiot, który może samodzielnie występować w obrocie prawnym. Informacje te nie są przy tym ogólnie dostępne dla Sądu, strona internetowa oznaczonego przez powódkę przewoźnika ((...) jest bowiem pusta, nie zawiera jakichkolwiek, choćby szczątkowych informacji i umożliwia wyłącznie skorzystanie z funkcji chatu. Co więcej, pierwsza informacja, jaka pojawia się po uruchomieniu funkcji chatu to „B. in L. A., il nuovo volto di BluePanorama e BluExpress!” co należy tłumaczyć „Witamy w L. A., nowej twarzy BluePanorama i BluExpress!” (tłumaczenie za pośrednictwem serwisu translate.google.pl). Powyższe rodzi przypuszczenie, graniczące z pewnością, iż oznaczony przez powódkę podmiot przeszedł proces rebrandingu zmieniając markę na inną. W świetle dokonanych rozważań i powstałych wątpliwości, które w świetle twierdzeń pozwu oraz zaoferowanego materiału dowodowego nie mogły zostać wyjaśnione, Sąd uznał, iż pozwany B. P. A. nie posiada zdolności sądowej, co w świetle art. 505²⁴ k.p.c. w zw. z art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 861/2007 w zw. z art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. musiało skutkować zwrotem pozwu, rozumianym – zgodnie z rozważaniami poczynionymi na wstępie – jako odrzucenie pozwu. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w pkt 1 sentencji. Jednocześnie, na podstawie art. 79 ust. 1 b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zwrócił ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz powódki kwotę 70 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, obniżonej o kwotę równą opłacie minimalnej, czemu dał wyraz w pkt 2 postanowienia.